

Po solnčnem dnevu . . .

Po solnčnem dnevu, ko že davno
zašlo je solnce za goré,
v odsevih zlatih solnčne zarje
vrhovi daljni zažare.

In potnik pozni v tem žarenju
po cesti nadaljuje pot;
voditelj mu odsev je zarje,
ki váruje ga v temi zmot.

Takó življenje naše bodi
potomcem blagodejen žar,
ki kazal jim bo pota prava,
nevarnih čuval jih prevar.

Maksimov.

Naše življenje.

V mladem jutru solnce
jasno nam prisije,
a čez dan ga često
gost oblak zakrije.

Kakor solnce jasno
naše je življenje;
v njem oblaki temni —
naše je trpljenje.

Često se oblaki
v dušo pripodijo,
pa življenja solnce
naše zatemnijo.

Toda v dnevih mračnih,
duša, ne obupaj;
da prisine zopet
solnce jasno — upaj!

Mara P.

